"Заговори, щоб я тебе побачив".
Сократ

Заговори, щоб я тебе побачив,
І прочитав життя твойого стих.
То, може, Словом, скорбним чи гарячим,
Ти одолієш недругів лихих;
Чи нагодуєш тих, хто голодує,
А хто не чує Господа — почує
І знов прийде просвітлення до них.

Заговори, щоб я тебе побачив,
Як Істину язик облаяв твій,
І як твою подобизну ледачу
Заполонив гріхів найтяжчих рій;
І як лукавиш перед світом Божим,
І як живеш, засліплений й негожий,
Мов потурнак, без віри і без мрій.

Заговори, щоб я тебе побачив
Не в скритому лукавстві — наяву:
Чи від чужого горя ти заплачеш,
І чи почуєш, як тебе зову;
Чи сам себе віддаш всього народу
І не чекатимеш нічого в нагороду —
Заговори в цю пору грозову.

І я тебе побачу.